

отъ двата пола и, заедно съ пріятното прѣкарваніе на времето, да си образува и духътъ. Ный смы отвыкнали да правимъ въ къщата си събирания отъ фамиліитъ на роднинитъ, пріятелитъ и съсѣдытъ си, на които събрания въ веселитъ разговори, смѣхове и други развлѣченія, да смѣсвамы и разговори таквызъ които бы дали добръ хранѣ на духътъ ни, бы съдѣйствували за нашето душевно развитіе. 1) Наистинѣ, събиратъ ся и у насъ въ праздницитъ по купища-купища млади момци, както и женены хора, и ходять отъ къщѣ въ къщѣ, но за какво? За съжалѣніе, не за друго, а само да ся *наидѣтъ, напійтъ* добръ и да ся *напійтъ* 2). Въ тѣзи събрания става

1) Ный Българитъ, както въобще всячкытъ Словене, обычаиы общественнодомашныйтъ животь, събирамы ся у роднинитъ или у съсѣдытъ си, но, само — да си поѣдемъ, поіємъ, повеселимъ и да ся пораскажемъ за своитъ личны нужды; отъ това по-горѣ не си простира и не ся възвышава разговорътъ ни. Криви ли смы ный дѣто не ся грижимъ въ тѣзи събрания за духовникътъ си хранѣ, когато вѣмамы еще това съзнаніе, тѣзи побужденія? Разумѣва ся че не. Отъ това обаче не слѣдва, че не трѣба да цисовѣдамы този си тѣй прискърбенъ недостатокъ.

2) Пѣснитъ и пѣніето е необходимо и твърдѣ полезно, но не таквызи пѣсни и таквызъ пѣніе, каквыто си чувать въ праздничны дни у насъ по улицытъ и по къщата. Пѣсенята облагородява, освѣжава и възвышава душытъ. Тя е израженіе на душевникътъ скърбъ и на душевникътъ радости; въ пѣсникътъ человекъ намира и утѣшеніе и насърченіе и въодушевленіе за нѣщо добро и высоко. Но таквызъ ли съ тѣзи пѣсни, шо ги пѣють по насъ стари и млади съ чашкытъ въ рѣкѣ? О да бы были такива! Но тѣ сѣ непрістойны, развратны тѣ сѣ изывчатъ не отъ потребности на душытъ а отъ виното, и за то бывать израженіе на скотскытъ чувства, а това помага за развалѣ-тъ на нравственность-тъ и на характерътъ.

Тукъ не трѣба обаче, да смѣсвамы онѣзи тихы и пріятны веселбы, които срѣщамы и виждамы у насъ по селата. Трѣба да заблѣжимъ, че ный когато говоримъ за ненормальность на нашйтъ общественнодомашенъ животь, разбирамы прѣимущественно наштъ животь по градищата, дѣто наистинѣ той е зель таквызъ направленіе и таквызи формѣ споредъ които доста ся отличавать отъ селскытъ. Да си кажемъ правичката, селскытъ общественно-домашны събрания и веселбы въ всяко едно отношеніе стоятъ много по-горѣ отъ градскытъ, Пѣснитъ, шо ся пѣють на тѣзи селскы веселбы, вы-